

posterius negotiū; Sed negotiū post cōsiliationē posuit. et cū ea quę ad cōso-
 lationis naturā addi oportebat. post negotiationis interpositionem subdidit.
 Est autē hoc modo; Si omnia inquit necessitas agit. nō oportet cōsiliari. qm̄ si hoc
 facimus. pueniet nobis hoc. si uero hoc fatim̄ nō pueniet; Nihil enī phibet frustra
 unū dicere. alterū negare dicen tē. si hoc facimus. erit hoc. aut non erit; Quod
 enī euenturum est. fiet. siue ille p̄siliū ētēter hoc posse fieri siquid aliud
 fecerit. siue ille neget hoc posse fieri si hoc qđ dixit fatiat; Ex necessitate enī
 futurū ē. quicquid unū ipsoꝝ uerū dixerit; Qđ si cōsiliari omnino non oportet.
 nec negotiari oportebit. idē nullū incipere negotiū. siue enī quis incipiat
 siue non incipiat. qđ ex necessitate ē. sine ulla dubitatione pueniet; Quare
 nihil alē homo altero distabit homine; Cōm̄ meliores homines iudicam̄.
 qđ meliores in cōsilio; Sed ubi cōsiliatio frustra ē. cū ea necessitate faci-
 ente. homines quoq. in se nihil differūt; Ipsa enī cōsiliatio nihil differt
 utrū bona an mala sit. cū puenit necessitas in fati administratione cōsistat;
 Quare si boni cōsiliū hominis laude dignū. mali cōsiliū uituperatione. non
 aliter hoc erit iuste. nisi ut malus actus. malūq. cōsiliū et ex contra bonum
 in uerā sit postestate et n̄ fato; Cum enī nulla ex necessitate cōstringat euentū
 rei. tē cōliberū uoluntatis arbitriū. ut n̄ sit fatali seruens necessitati; Ergo
 neq. qđ hoc mōdo simplices rerū ordines posuer. recipien dis. Sed hi qui imper-
 mixta hac mundana mole. si p̄mixtas qđq. auctoꝝ causas accipiunt repu-
 diandi; Nā neq. qui casu omnia euere dicunt recte arbitrantur neq. qm̄
 necessitatis uolentia fingunt. sana opione tenent. neq. omnia ex libero
 arbitrio ēē manifestū est. sed oꝝ omniū ex causis mixtis. et euentus; Sunt enim
 quędam ex casu. sunt aliqua ex necessitate. quędam etiā uidemus libero
 teneri iudicio. et actiū quidē n̄roꝝ. uoluntas in nob̄ est; Nostra enī uolun-
 tas. domina quodā modo ē n̄stroꝝ actiū. et totius uitæ rationis. sed n̄ eodem
 modo. Cū enī qđq. ultra ē potestate. p̄ alia nāq. re aliqđ ex libero arbitrio facien-
 tib. et isdē ueniens causis. casus in se stropit ut eū se robem deponens quis ut

145

sunt eē possibile & n̄ inquit; utrūq; cōtingit & eē. n̄ eē. quare & fieri & non
 fieri & multa nob̄ manifesta sunt sic se habentia. ut qm̄ hanc uestem
 possibile ē incidi. & n̄ incidit. sed prius extē. similiter autē & non
 incidi possibile ē. n̄ enim eē eam prius extē. nisi eē possibile non in
 cidi; Quare & malus facurus quēcūq; sedm̄ potentia dicitur huiusmodi.
 manifestū ē qm̄ n̄ omnia ex necessitate t̄ sunt t̄ fiunt. sed alia quidē utrū
 libet & non magis t̄ adfirmatio t̄ negatio uera ē. alia ū magis quidem
 in plurib; alterū sed contingit fieri & alterū ad alterū ū minime; Conti
 nuus quidē sensus ē ex superiorib; hoc modo; Supra enī ait; Quod si n̄ haec
 s̄ possibilia. uelut omnia necessitas administrat. uidem enī anobis quiddā
 eē principii futurorū & antiq; actib; atq; consiliis. his illud addidit. qm̄
 quae sunt aliqua. quae possibilia quidē sunt eē. cū n̄ sint. & n̄ eē cū sint. haec enī
 simul auferunt. sine necessitate in omib; domine; & sensus quidē cū superioribus
 ita cōiunctus ē quid autē habeat argumentationis tota sententia. hoc modo
 p̄spiciendū ē; Possibile eē dr̄. quod in utrāq; partē facile naturae suae
 ratione ueritatē. ut nec cū n̄ sit possibile sit eē. nec cū sit. ut n̄ sit res ulla
 p̄hubeat; Ita ergo & quod possibile dicim̄. a necessitate se uingim̄; Aliē enī dr̄
 possibile me eē. ambulare cū sedeā. alit̄ solē n̄ eē in sagittario & post
 paucos dies in aquario transgredi; Ita enī possibile ē. ut etiā necesse sit.
 possibile autē dicere solemus. quod & cū n̄ sit eē possit. & cū n̄ sit n̄ eē iterū
 possit; Siquis ergo omnia necessitati subiecerit. ille naturā possibilitatis
 intercipit; Tres enī sententiae de possibilitate; Filio enī dicit possibile eē.
 quod natura p̄pria enuntiationis suscipiat ueritatē. ut cū dico meo hodie
 eē. theoria bucolica relecturū. hoc simil ex tra p̄hubeat quantū in se ē
 potest ueracit̄ p̄dicari; Eodē autē modo idē ipse filio necessariū eē definit.
 quod cū uerū sit quantū in se ē nūquā possit susceperū eē. m̄daci n̄ necessariū
 autē idē ipse determinat. qd quantū in se ē possit suscipere falsitatem; Impos
 sibile ū quod sedm̄ p̄pria naturā nūquam possit suscipere ueritatem;

Abb. 126a